

Arrest

nr. 126 684 van 3 juli 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Wit-Russische nationaliteit te zijn, op 4 februari 2014 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 20 december 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 april 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 mei 2014.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 20 december 2013 een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoekers op 6 januari 2014 ter kennis wordt gebracht, betreft de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van huidig beroep vast, bij gebreke aan het vereiste wettelijke belang.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking van 21 april 2014 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. Deze beschikking werd op 22 april 2014 per aangetekende zending aan de partijen overgemaakt.

2.3. Verzoekers richten op 6 mei 2014 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoeken te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken verzoekers kenbaar dat zij het niet eens zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog hun visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekers de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 12 juni 2014 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter wijst partijen op de grond van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partijen bevestigen dat zij vrijwillig zijn teruggekeerd, maar stellen de wens te hebben om naar België terug te keren – wat onder meer blijkt uit het indienen van “een aanvraag 9bis” bij de Belgische ambassade in hun herkomstland – en om die reden hun belang te behouden. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.”*

Verzoekers trachten met hun uiteenzetting aan te tonen alsnog over het wettelijk vereiste belang te beschikken. Zo geven zij aan hun belang te ontlenen aan hun wens om naar België terug te keren. De Raad kan evenwel enkel opmerken dat uit de duidelijke bewoordingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet (*“De in België verblijvende vreemdeling”*) blijkt dat deze verblijfsprocedure enkel is gericht ten aanzien van vreemdelingen die zich in België bevinden. Gelet op het gegeven dat verzoekers niet langer in België verblijven, kunnen zij deze procedure aldus niet verderzetten en kan de vernietiging van de bestreden beslissing hen geen nut opleveren. Waar verzoekers aangeven dat zij naar België wensen terug te keren en hiervoor verwijzen naar een aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ingesteld bij de Belgische ambassade in hun herkomstland, dient te worden aangenomen zij doelen op een aanvraag om verblijfsmachtiging via de reguliere procedure voorzien in artikel 9 van de Vreemdelingenwet, namelijk bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor hun verblijfplaats of hun plaats van oponthoud in het buitenland. Immers kan een verblijfsaanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet enkel worden ingesteld door een in België verblijvende vreemdeling. Hieromtrent kan de Raad enkel opmerken dat verzoekers hun aanvraag om verblijfsmachtiging terecht hebben ingediend via de reguliere procedure voorzien in artikel 9 van de Vreemdelingenwet, doch dat zij hiermee niet aannemelijk maken alsnog over het wettelijk vereiste belang bij de huidige procedure te beschikken.

Gelet op bovenstaande brengen verzoekers geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan hetgeen reeds in voornoemde beschikking werd aangegeven, namelijk dat zij omwille van hun vrijwillige terugkeer geen belang hebben bij een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing. De inhoud van de beschikking blijft daardoor overeind.

Het beroep is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA